

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๙ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

อะไรชั่วธรรมปิดอกหมด

(มีผู้ชายผู้หญิงสองคนนำพระพุทธรูปมาถวายหลวงตาครับ) แล้วทำไง (พระทางนี้ก็เลยรับไว้) จะเอาไปไหนก็เอาไปซี เอามามัดคอเราทำไม (ขออนุญาตนำไปไว้ที่วัด.....ครับ) แล้วท่านจะรับไหมล่ะ ไปดูเสียก่อนซี ไปบุกท่านไม่ได้นะ อย่างที่เขาบุกนี้ไม่ได้กับเรา ถ้าบุกเราใส่ปุ๊วะเลย ไม่ได้รับอนุญาตไม่ได้ ทำสุมสี่สุมห้าไม่ได้กับเรา ธรรมเป็นอย่างนั้น แต่กิเลสสุมสี่สุมห้า อันนี้ก็เหมือนกันก่อนที่จะไปถวายท่าน ต้องปรึกษาภารภเสียดก่อนซี เออะอะไปบุก ๆ ไม่เอานะอย่างนั้น

ในวัดเหมือนกัน วัดป่าบ้านตาด โถ ถ้าหากว่าจะรับแล้วนี้ศาลาวัดป่าบ้านตาด จนจะไม่มีที่ไว้พระพุทธรูป มาจากไหนๆ หลังไหล หลังไหลมาไล่คืนทั้งนั้นๆ เราไม่เอาย่อมเอาอุทริใส่แรนะ พระพุทธเจ้าเรากราบตลอดเวลา แต่ทำอย่างนี้เราไม่เคารพผู้ทำให้เอาคืนๆ อย่างนั้นนะมันทำ บุกเข้ามาสุมสี่สุมห้าไม่ได้หน้าได้หลัง

วัดป่าบ้านตาดถ้าหากว่ารับนี้ ศาลาหลังนั้นไม่มีที่ไว้พระพุทธรูปนะ เต็มหมดเลย เราปิดทั้งนั้นละ ปิดทั้งนั้น จึงไม่ค่อยมีพระพุทธรูป มีไว้เฉพาะสำหรับกราบไหว้บูชา นั่นเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ใครทำยังไงก็ทำสุมสี่สุมห้าตามนิสัยโกโรโกโสนั่นแหละ มาทำอย่างนี้ก็เลยกลายเป็นโกโรโกโสไป เราไม่เอา ไม่ว่าอะไรๆ ไหลเข้ามาในวัดนั้นนะ พวกแก้อัชโชฟาไซแพอะไรเหล่านี้เหมือนกัน เอามาเท่าไรให้ชนกลับคืนให้หมด เราบอกพระพุทธเจ้าไม่ได้บวชมาเพื่อแก้อัชโชฟา พระพุทธเจ้าบำเพ็ญมีแก้อัชโชฟา มีที่หลับที่นอนหมอนมุ้งตามเสด็จที่ไหน ไม่เคยมี ไอ้พวกเรานั้นเก่งกว่าครู ให้เอาคืน เราไม่เก่งกว่าครูเราไม่เอาละ ไล่คืนเลย

พวกแก้อังแก้อัสมันเต็มวัดนะถ้าเราเอา ใครเอามาไล่คืนเดี๋ยวนั้นเลย ไม่เอา ทำสุมสี่สุมห้าไม่ได้นะ ธรรมมีหลักมีเกณฑ์นี้ วัดนั้นจึงพอจะดูได้นะ ต้องเข้มงวดกวดขัน ไม่งั้นไม่ได้ เราเลี้ยงใส่ธรรมๆ เราไม่ได้เอาเรื่องของโกโรโกโสมาเป็นประมาณ เราจะเอาธรรมเป็นประมาณอย่างเดียว อะไรชั่วธรรมปิดอกๆ หมดเลย นี่ก็ได้ว่าอยู่เมื่อเร็วๆ นี้ ก่อนจะมานี้เหมือนกัน ก่อนที่จะมานี้ เราเดินไปตามครัวเห็นแก้อัเล็กๆ น้อยๆ มันซ่อนไว้ตามนั้นๆ เราออกมาเราก็เออะ

นี่มันกำลังจะเอาแก้อัมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้านะ นั่งทับหัวพระพุทธเจ้า มันหาแต่ความสะดวกสบายในเรื่องร่างกาย เรื่องจิตใจยุ่งขนาดเป็นฟินเป็นไฟมันไม่สนใจนี่นะ พระพุทธเจ้าเข้าตรงนั้นนะ เข้าที่ไฟนะ เอน้ำดับไฟด้วยความเพียร ชำระกิเลส กิเลสตัวเป็นไฟ อันนี้มันชนเข้ามาๆ ทุกแบบนะ ใครเข้ามาที่ไหนมันเอามาไล่กลับคืน

นะเรา เอาเข็มวงกวาดขัน ดีไม่ดีเรารู้ว่าคนในวัดเอามาแล้วไล่ทั้งคนด้วยนะ ไม่อย่างนั้นไม่ได้พวกนี้ โธ่ ผู้รักซารักซาอยู่ ผู้มาทำลายทำลายทำอะไร

เราเทีตพุนพระพุทเจ้าไม้ได้เทีตพุนด้วยแก้วีไซฟา ที่ลับที่นอนหมอนมุ้ง สะดวกสบายนะ เราเทีตพุนด้วยความเพียร พระพุทเจ้าลำบากขนาดไหนเอานั่นมาเป็นแบบฉบับ เราเอาอย่างนั้นต่างหาก เราไม่ได้เอาแบบหามุ้งหามอนหามบแก้วีแก้วีอะไรไปเติมอยู่นั้น อยู่ในครัวเห็นแก้วีเล็ก ๆ มันซ่อนไว้ตามนั้น มันไม่กล้าออกหน้ามา แต่ตามันเห็นละซิ ออกมาก็เอาละ นั่นละเป็นอย่างนั้นนะ มันเข้ามาทุกซอกทุกมุมนะ เราดูแลอยู่

ไอ้ความสะดวกสบายในร่างกายนี้พิลึกนะ มันไม่สนใจความสะดวกในจิต ทำยังใจจิตจะสะดวกสงบร่มเย็น มันไม่สนใจ มันหาแต่เรื่องยุ่งข้างนอกเข้ามาใส่ละ มองไม่เห็น โธ ไม่ใช่ของเล่นนะ ในวัดนั้นต้องเข็มวงกวาดขัน ไม่งั้นแก้วีหรืออะไรเติมวัดเลย วัดป่าบ้านตาด เติม เติมจริง ๆ ไม่ใช่เล่น ๆ ใครก็ขนเข้ามา ขนเข้ามาให้ขนออกเดี๋ยวนั้นเลย ต้องเอากันอย่างนั้น มันไม่ปรึกษาหารือมันมาทำทำไมนี่วะ วัดนี้มีเจ้าของครองอยู่ นี่ มาทำสู่มสู่มสู่มทำไม่ได้นะ ให้เอาคืนเลยนะเรา ต้องเอาอย่างนั้นไม่อย่างนั้นไม่ได้

มันไม่มีแบบมีฉบับ แล้วก็มาทำสิ่งที่มีแบบมีฉบับให้เสียไป ๆ สุดท้ายก็มีแต่พวกจอมปลอมเติมวัดเต็มวา ไปที่ไหนหุงหาฟู่ฟาดด้วยสิ่งบำรุงบำเรอร่างกาย และประดับประดาตาให้สวยให้งาม หัวใจมันเหมือนไฟมันไม่ได้ดู พระพุทเจ้าให้ดูหัวใจนะ ท่านไม่ให้ดูที่อื่น ดูหัวใจตัวมันเป็นไฟ ดับอันนี้ได้แล้วอะไรสบายหมด ไม่เห็นมีอะไรยุ่งยาก ล้มลงที่ไหนสบายไปเลยถ้าใจสบายอย่างเดียว ถ้าใจเป็นฟืนเป็นไฟขึ้นไปอยู่หอปราสาทก็ขึ้นก็ตามเถอะ ไปร้องครวญครางอยู่นั้น เหมือนคนไข้ไปอยู่โรงพยาบาลก็ชั้นมันก็ไปร้องไปครวญครางอยู่นั้น

มันเป็นอย่างนั้นนะหัวใจ มันไม่ดู มันดูตั้งแต่ภายนอก อันนั้นไม่ดีอันนี้ไม่ดีจัดการอันนั้นจัดอันนี้ จะทำอันนั้นทำอันนี้ หัวใจตัวพายุ่งมันไม่ดู จะทำอะไรก็ทำเถอะ ถ้าหัวใจพายุ่งไม่ได้มองดูตัวอยู่นี้แล้วตายทิ้งเปล่า ๆ คนเรา ถ้าดูนี้สิ่งเหล่านั้นจะสงบลงทันที ตัวนี้พาให้ยุ่ง นั้น เข้าใจหรือเปล่าละพวกนี้ละ ไปที่ไหนขนอะไรไปทับหัวพระ ทับหัวพระจะตาย วัดป่าบ้านตาดเคยถูกทับมาแล้วจึงได้เอามาพูด ทับจริง ๆ วัดป่าบ้านตาดไม่ใช่เล่น ทับก็ชดกันเลยละ

เอาแก้วีแก้วีเอาอะไรต่ออะไรขนมานี้ ให้เอากลับเดี๋ยวนั้นเลย ไม่เอา เราบอกไม่เอา อะไรขัดต่อธรรมไม่เอา เราว่าอย่างนี้เลย ไม่ใช่ธรรมแล้วไม่เอา ไม่อย่างนั้นไม่ได้ แผลกหมดละ ในครัวเราก็เห็นแล้วเห็นแก้วีสองสามตัวเล็ก ๆ นะ ยังไม่ใหญ่ ถ้าเราไม่ว่าอะไรเดี๋ยวมันจะใหญ่กว่านั้น ดีไม่ดีมันจะเอาแก้วีภูเขาทั้งลูกละมาทับวัดป่าบ้านตาด

มองไม่เห็นเลยละ มันจะเอามาละมันชนเข้ามา พวกยุ่งนี่ มันเข้ามาตัวไหนมีแต่ตัวยุ่งละ เข้ามาในวัด เรานูโลมจนอกจะแตกแล้วนะ ทีนี้มันทนมไม่ไหวก็เอาเสียบ้างจะว่าไง

เขาเลยรำลือว่าหลวงตาบ้าๆ ไม่ได้ยังงั้นพวกเปรตพวกผีมันมารุกรานอยู่นี่ สิ่งที่มีเจ้าของรักษาอยู่มันก็ต้องเอากันบ้างละซิ ไซ้ไหมล่ะ ของมีเจ้าของว่าไง วัดใครเป็นเจ้าของรักษาอยู่นั้น มันเลอะเทอะขนาดนั้นนะ เวลานี้มีวัดที่ไหน ไปดูซิ ที่ไหนมันมีวัดแท้จริงตามหลักพระพุทธเจ้า ไม่มี เราพูดตรงๆ เลย เห็นมีตั้งแต่เรื่องส้วมเรื่องถ่านอยู่ในวัด เอาวัดเป็นส้วมเป็นถ่านไปเลย เอาพระเอาเณรเป็นมูตรเป็นคูถอยู่ในนั้น เลอะเทอะไปด้วยกันทั้งวัดทั้งพระทั้งเณร อย่างนั้นเห็น เลอะเทอะอย่างนั้นเห็น

ที่ว่าวัดเป็นวัดแท้ๆ พระเป็นพระที่ตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบนี้มองไม่ค่อยเห็นนะ มองหาดูยาก ไปที่ไหนเห็นแต่วัดแต่วาหุหระพู่ฟ้า มีแต่เรื่องวัตถุของกิเลสพอกพูนขึ้นมา เรื่องธรรมจะพอกพูนขึ้นมาหัวใจให้สว่างามให้โลกได้รับความร่มเย็นมันไม่มีนะ เราพูดอย่างนี้ละ นี่กั้นเอาไว้เพื่อธรรมจะได้เจริญขึ้นมา สิ่งเหล่านั้นที่ไหนมันก็เจริญเต็มบ้านเต็มเมืองมีแต่สิ่งเหล่านี้ละ แล้วคนได้รับความสุขที่ไหน ไม่เห็นมีใครได้รับความสุขจากสิ่งที่ปรนปรือกันมาก ๆ นี้ละ ไม่มี

โห ได้เอาจริงเอาจังนะ ระมัดระวัง เช่นเรามาอย่างนี้ก็มิละข้างหลัง ถ้าเราอยู่ที่นั่นไม่กล้าทำอะไรนะ เช่นอย่างก่อสร้างอันนั้น กฎนั้นอันนี้เหมือนกัน เรากลับไปเห็นแล้วๆ เวลาเราอยู่นั้นไม่กล้าทำ ทำก็ทำซินะ ถ้าเราอยู่ที่นี้ชี้หน้าด้วย โไล่หนีเลยด้วย ไม่ใช่ธรรมดา มันขโมยทำตอนเราไม่อยู่ ปลุกนั้นปลุกนี้ ขึ้นนั้น มีไม่รู้ก็แหงที่หนละ มันทำไปแล้ว ตอนเรามาอย่างนี้แหละมันทำ ตอนเราอยู่ไม่กล้าทำ เพ่นๆ ฟ่านๆ อยู่ในวัด พวกในวัดในวากลายเป็นเทวทัตทำลายพระพุทธเจ้าไปในตัวนั้นแหละ

โธ่ มองไม่เห็นจริงๆ มันสกปรกขนาดไหนโลกอันนี้ เราพูดตามโลกสกปรกพระพุทธเจ้าองค์ไหนก็ตามแต่อย่างนี้ จะให้เรารู้มันสะอาดยังไงได้ ธรรมของสะอาดจะให้สกปรกได้ยังไง ก็ต้องว่าสะอาด มันเลอะเทอะมากนะเวลานี้ บุกลงมาๆ มันสุมสี้สุมห่า อะไรๆ ไม่พินิจพิจารณาเลย บางอย่างก็นิ่งเฉย หูหนวกตาบอดไปๆ มันทนมไม่ไหวก็ว่าเสียบ้าง มันไม่คิดไม่อ่านละผู้ทำมา ผู้รักษารักษา ผู้พิจารณาพิจารณาอยู่นี่อะไรควรไม่ควรดูกันอยู่ตลอดเวลา

มันเลอะเทอะเข้าทุกวันๆ ยิ่งวัดป่าบ้านตาดยิ่งเลอะเทอะมากเข้าไป ในครัวซ้เข้าไปเลย เราไปคราวนี้ระวังให้ตื่นนะพวกในครัว ถ้าเอาไม่ได้เหมือนใครนะ โไล่หนีหมดจากวัดเลยก็ได้นี่เป็นไรไป วัดเราเป็นวัดพระ ไม่ใช่วัดสุมสี้สุมห่า ส้วมๆ ถ่านๆ เข้ามาเต็มวัดอย่างนี้ มีแต่ส้วมแต่ถ่านเอาไว้ทำไม ปิดออกทันทีเลย มาเลอะๆ เทอะๆ ไม่ได้ นะ ครั้นมาแล้วเอาแต่เรื่องแต่ราวมาหากัน แทนที่มันจะมาภาวนามันไม่มานะ ยิบ

แย็บๆ ปากนี่มันคันเหลือเกิน ปากบอน ปากสกปรก ปากอมซี่ มาหาแต่ยูแหงก์อกรวน ทะเลาะนั่นทะเลาะนี่ เรื่องนั่นเรื่องนี่ เต็มอยู่ปากของคน แทนที่จะมาสนใจหาอรรถา ธรรมระงับปากมัน ระงับใจมัน ไม่ระงับนะ มันมาสนใจแต่อย่างนั้นละ เรื่องราวมันจึง เกิดอยู่เสมอ มันไม่ได้มาหาธรรมนะ มาอยู่นานเท่าไรยิ่งเลอะๆ เทอะๆ ไป เราสลด สั่งเวชนะ แทนที่จะดี อยู่นานเท่าไรยิ่งเลอะเทอะเข้า ยิ่งเลวเข้าไป

นี่พระก็กำหนดไว้สำหรับวัดเรา ๕๐ องค์ ตายตัวๆ ในวัดนั้น ในพรรษาหนึ่งรับ ๕๐ องค์ ถ้าหากจะเป็นพิเศษก็เราสั่งไว้แล้ว ก็พิเศษตามที่สั่งๆ ถ้าไม่สั่งเลยนั้นไม่ได้นะ กำหนดเท่านั้นๆ ไว้เลย พระที่ท่านอยู่ในนั้นเท่าไรๆ คิดดูซิตั้งแต่สร้างวัดมานี้วัดป่า บ้านตาตไม่เคยมีการทะเลาะกัน ทะเลาะเบาะแว้งกันเรื่องนั่นเรื่องนี่ จะให้มาถึงเราให้ ได้ยินถึงเราไม่เคยมี เงียบตลอด เป็นยังไง นี่ละการรักษาศีลรักษารธรรมด้วยน้ำใจของ ตัวเองที่มีความรักใคร่ใฝ่ธรรมใฝ่วินัยแล้วจะสงบร่มเย็น ธรรมวินัยเป็นเครื่องทำให้สงบ ร่มเย็น ถ้าปฏิบัติตามนี้สงบทั้งนั้นละ มีจำนวนมากขนาดไหนประดับกันสวยงามมาก ไม่เพ้อ ความดีมีมากไม่เพ้อ ความชั่วนี้เพียงรายเดี๋ยวกก็เพ้อแล้ว ทำลายได้ทั้งวัด

พูดถึงเรื่องพระอยู่ที่นี่นานเท่าไร คิดดูตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาตมา จนกระทั่ง ปัจจุบันนี้เรายังไม่เคยเห็นพระทะเลาะกันในวัดเลย เพราะอะไร เพราะท่านปฏิบัติตาม หลักธรรมหลักวินัย หลักธรรมวินัยเป็นหลักความสงบร่มเย็น หลักให้อภัยต่อกัน เป็น อย่างนั้นนะ เราก็พูดให้ฟังอย่างนี้ละ แต่ในครานั้นมันเป็นอย่างนี้แล้วก็มาอยู่ในวัด เดียวกัน ผู้หญิงนะมันตัวสำคัญมากนะ ปากเปราะที่สุด พูดเร็วที่สุดคือผู้หญิง แต่เรา ไม่ได้ว่าผู้หญิงทั่วๆ ไปนะ ว่าตัวมันแสบๆ นั้นละ ตัวแสบๆ ตัวเดียวมันทำลายได้ทั้งวัด นะ หาความสงบไม่ได้

อยากเย้ออยากหยิ่ง อยากจองทอง อยากอำนาจป่าเถื่อนมันอยู่ในนั้นหมด ความดีไม่มีแต่อยากให้เขายกยอปอปั้น อยากหาอะไร มันเลอะเทอะจริงๆ นะเวลานี้ นี้ ก็ฟังว่าใครจะไปขออยู่วัดป่าบ้านตาตไม่น้อยนะนี่ เราบอกมันแน่นแล้วๆ ไปก็ไปอย่าง นั้นละ ไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร เราพูดตามหลักความจริง เราไม่ได้มีคำที่ว่าสูง อย่าง นั้นอย่างนี้ไม่มี มีธรรมเท่านั้นที่เหนือหมด เอาธรรมมาสอนโลก ควรไม่ควรอยู่กับธรรม อย่างเดียว

มีเท่านั้นละไม่พูดอะไร หลังจั้งหันแล้วเราก็จะเอาของไปเลี้ยงช้าง สงสาร ช้างมี จำนวนมากมาย มาแต่ละทีดูเหมือน ๑๔-๑๕ ตัว เราให้เสร็จแล้วเศษเหลือเท่าไรก็ไป มอบให้สวน หรือคอกช้างให้เขาเลี้ยงช้าง ไปเห็นแล้วสงสาร มันเชื่องดีนะ เวลาไปที่ แรกนี้เขาก็อยู่ไม่เป็นกฎเป็นระเบียบละ พอเห็นเราไปนี้เจ้าของเขาจะไล้ปูปเดียวเข้า เป็นแถวเลย รอเรา แล้วมองดูข้างหน้าห่างๆ ไม่มีอะไรเลยอาหาร เห็นตั้งแต่เปลือก

สับปะรด ไม่ใช่ลูกสับปะรดนะ เปลือกต้นมันก้านมัน กากมันนั่นนะแห้งผากอยู่ตามนั้น ไม่มีอะไรเลย โอ้ น่าสงสาร พอเราไปของเราลงแล้วก็ขนออก ๆ เอาให้กิน ๆ ทุกอย่าง ยื่นให้กิน ปูบ ๆ ๆ

นานเข้า ๆ ของเรามันมากนี่นะ ยื่นเข้าไม่ถอย ๆ สุดท้ายกินอิ่ม พอกินอิ่มยื่นให้เขา จับปูบ ๆ เขาวาง เขาไม่ได้เข้านี่นะ พอยื่นปั๊บเขาจับนะ เขาไม่ได้ปัดนะ จับปูบแล้วเขาวาง พอเรายื่นไปเขาจับปูบเขาวาง เอ้อ น่าดูไว้อย่างสัตว์ ตัวไหนก็เหมือนกันนะ ไปหาตัวนั้น ยื่นไปให้เขาก็จับปูบ เขาก็วาง วางตรงหน้าเขา คือเวลาเขาหิวเขาจะกินความหมาย น่ารักน่าสงสาร เพราะฉะนั้นเราจึงไปซื้ออีก เพราะข้างมีจำนวนมากนะ ที่มาหาเราที่ไปเลี้ยงมีประมาณ ๑๕ ตัว พอพวกนี้ไปพวกหลังก็มา อาหารที่เหลือเราก็ไปคอกข้างแล้วเราก็กลับมา สงสารสัตว์ สัตว์เหล่านี้กับคนก็เข้ากันได้ดี ไม่ว่าจะเด็กไม่ว่าผู้ใหญ่ ช้างทุกตัวกับเด็กกับผู้ใหญ่เข้ากันได้ทั้งนั้น เขาออกมาที่สนามคนนะ ถ้าตัวไหนที่ฝึกไม่ได้เขายังไม่เอาออกมา ฝึกได้แล้วเขาก็เอาออกมา เพราะฉะนั้นข้างกับคนจึงเป็นอันเดียวกัน นัวเนียเลย ไม่มีอะไรกัน นี่ฉันเสร็จแล้วก็จะเอาอาหารไปเลี้ยงเขา สงสาร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz